

Kerknieuwsbrief 10 – 24 mei 2020

Omdat de kerkdiensten en alle kerkelijke activiteiten voorlopig nog zijn opgeschort, ontvangt u hierbij onze wekelijkse kerknieuwsbrief. Op deze manier zijn we toch op de zondagmorgen even met elkaar verbonden.

Meditatie: Wat staan jullie naar de hemel te staren?

n.a.v. Handelingen 1: 1-14

Afgelopen donderdag was het Hemelvaartsdag en Lucas vertelt daarover in zijn tweede boek: Handelingen. Hij beschrijft hoe Jezus voor de ogen van zijn leerlingen in een wolk opgenomen wordt en van de aarde verdwijnt. De leerlingen, zij blijven in grote verwarring achter en staren omhoog.

We zien hen daar staan, op die Olijfberg. Hun ogen gericht naar de hemel. Jezus, hun grote leermeester heeft hen verlaten en ze staan daar als versteend. Tot die twee mannen in witte gewaden bij hen komen – die boodschappers van God die wel vaker op cruciale momenten verschijnen. Die wel vaker mensen op een nieuw spoor weten te brengen. Een duwtje in de goede richting geven.

En zij zeggen: 'Galileeërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken?'

Ja, ze roepen hen op terug te gaan naar Jeruzalem. Naar de plaats waar ze thuishoren. Immers, er is meer te doen. Hun taak in de wereld wacht. De taak om de hemel en de aarde met elkaar te verbinden. Om Gods woord in de wereld handen en voeten te geven.

Het verhaal van de hemelvaart is een verhaal van bemoediging en opdracht.

Een verhaal dat de leerlingen activeert en op weg doet gaan. Immers, de bagage voor onderweg hebben ze al gekregen, in alle woorden en daden die Jezus hun heeft voorgeleefd.

M.a.w.: de hemelvaart van Jezus brengt hen tot de beslissende stap naar volwassenheid! Een nieuw begin als opstandingsmensen, met de belofte van de heilige Geest die met Pinksteren komt.

Dus wat sta je daar nog naar de hemel te staren? Word wakker en kom in beweging. Je zult af moeten dalen van die gezegende berg en je leven weer op moeten pakken. Met hen die op je pad komen. Met hen die je aankijken. Met hen die op je wachten. Met hen met wie je verbonden bent. Ja, de leerlingen worden aangespoord om te doen wat ze moeten doen. Om in Gods naam mede-mens te zijn.

En dat geldt toch ook voor ons?

Mede-mensen. Voor mij zijn dat op dit moment al die mannen en vrouwen die in de frontlinies staan in de strijd tegen het corona-virus. Al die prachtige en sterke mensen die we vanaf 20 maart voorbij zien komen in het televisieprogramma Frontberichten. Tot 1 juni zijn ze op vrijdag-, zaterdag- en zondagavond nog te zien. De harde werkers in de vitale beroepen, die hun uiterste best doen om Nederland door de coronacrisis heen te loodsen. Het zijn de schoonmakers, de zorgmedewerkers, het ambulancepersoneel, de huishoudelijke hulpen, de uitvaartleiders, de mantelzorgers en nog zoveel meer. In hun verslag zien we met hoeveel liefde en compassie zij zich inzetten. Hoe ze heel concreet proberen de hemel de aarde te laten raken. En niet voor niets klonk dan ook dat grote applaus. Wat komt het hen toe!

Aan de andere kant, we doen hen geen recht als het hierbij blijft. We helpen hen niet met alleen maar bewondering en applaus of door hen de hemel in te prijzen. Dan zou ook ons gevraagd kunnen worden: wat staan jullie daar te staren?

Veel meer doen we voor hen als we ons houden aan al die richtlijnen voor de veiligheid. Als we eenvoudigweg de anderhalve meter afstand op elkaar blijven bewaren. Zolang als maar nodig is! Als we voorzichtig blijven doen, ook als het steeds beter lijkt te gaan. En als we werkelijk de moed hebben om geduldig te zijn!

Ik wens u allen goede moed!

ds. Geke Westra

Voor jong en oud: een verhaal van Toon Tellegen over de mier en de eekhoorn.

Op een dag nam de mier afscheid van de eekhoorn. 'Ik ga voor geruime tijd op reis', zei hij, 'maar ik weet niet voor hoe lang. Ik neem dus maar zo afscheid dat het ook voor heel lang kan zijn'. Ze schudden elkaar vijf keer de hand en omhelsden elkaar ook zoals het bij een afscheid voor lange tijd hoort. 'Laat je nog iets van je horen?' vroeg de eekhoorn. De mier had zich al omgedraaid en riep, terwijl hij langs het bospad liep: 'Ja!'

Even later was hij uit het zicht verdwenen en bleef de eekhoorn alleen achter. Wat zou het voor reis zijn? dacht hij. Maar hij wist hoe weinig je kon zeggen van reizen die nog moesten beginnen. Niet lang daarna ontving de eekhoorn een brief.

Beste eekhoorn,

Ik ben nu volledig op reis. Ik heb je beloofd dat ik iets van mij zou laten horen.

Als je straks een uitroepteken leest laat ik iets van mij horen.

Lees je goed? Let op!

Op dat moment klonk er een zacht gefluit dat onmiskenbaar het gefluit van de mier was. 'Mier!' riep de eekhoorn opgetogen. Hij draaide de brief om en om, keek tussen alle letters en toen in de envelop en op de grond, maar er was geen spoor van de mier te bekennen. Hij begon opnieuw te lezen, en weer hoorde hij, toen hij het uitroepteken las, hetzelfde zachte gefluit. Als hij lang naar het uitroepteken keek kon hij zelfs een liedje herkennen dat de mier dikwijls floot.

Hij deed de brief in de envelop en legde hem op de tafel naast zijn bed. Hij moet heel ver weg zijn, dacht de eekhoorn. Maar hij denkt aan mij!

De zon scheen en de eekhoorn ging op de tak voor zijn deur zitten. Maar telkens stond hij op en ging naar binnen om de brief opnieuw te lezen, en telkens als hij bij het uitroepteken kwam hoorde hij weer het zachte fluiten van de mier die van ver weg iets van zich liet horen. En telkens schudde de eekhoorn zijn hoofd, glinsterden zijn ogen en dacht hij: mier, mier!

Collectes op zondag 24 mei

In de Oegandese hoofdstad Kampala leven duizenden kinderen op straat. Ze worden door volwassenen gebruikt om te bedelen. Ze gaan niet naar school, worden uitgebuit en mishandeld. Kerk in Actie werkt samen met drie plaatselijke organisaties. Zij vangen deze straatkinderen op. Proberen hen te herenigen met hun familie. Ze zorgen dat de kinderen weer naar school gaan en werken aan preventie. Kortom: Geef straatkinderen een nieuwe kans via deze ZWO-collecte. U kunt uw bijdrage storten op rekening: NL89ABNA0457.4574.57 ten name van Kerk in Actie werelddiaconaat.

Natuurlijk is uw gift voor de instandhouding van de plaatselijke gemeente ook van harte welkom. Hierbij de twee rekeningnummers: NL28 INGB 0009 6965 09 of NL 96 RABO 0320 9800 57 t.n.v. Prot. Gemeente Hurdegaryp.

Kerkdiensten hervatten?

Op dit moment hopen we onze kerkdeuren weer te openen op zondag 21 juni. Een voorzichtig begin en uiteraard volgen we dan ook de richtlijnen van de landelijke kerk. Dit betekent o.a. dat maximaal 30 personen de dienst bij kunnen wonen en in onze situatie zal dat in elk geval tot 1 augustus ook zo blijven. Verder hebt u in de media al kunnen vernemen, dat er tijdens de vieringen voorlopig niet gezongen kan worden. We hopen hier op een creatieve manier mee om te gaan.

Ook andere (veiligheids)regels zullen moeten worden toegepast. Het een en ander zal in de komende weken verder worden uitgewerkt. Binnen niet al te lange tijd ontvangen alle gemeenteleden een schrijven waarin wordt uitgelegd hoe alles in zijn werk gaat.

Verder: tot en met 28 juni verschijnt nog deze kerknieuwsbrief en begin juli vindt u ons kerkblad Twaalûd weer in de bus.

Kerkdiensten op televisie

Graag verwijzen we u voor de kerkdiensten naar een paar alternatieven:

- In Friesland verzorgt Omrop Fryslân elke zondag waarop de kerken gesloten zijn om 10.00 uur een kerkdienst vanuit de Martinikerk te Franeker.
- NPO2 zendt 's zondags om 9.20 uur een kerkdienst uit vanuit de kapel van de dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk.
- Om 11.05 uur is er, eveneens op NPO2, de EO BEAM kerkdienst. Een speciale jongerenviering.

**Protestantse Gemeente
Hurdegaryp**

© 2020 Protestantse Gemeente Hurdegaryp

De Protestantse Gemeente Hurdegaryp verzendt deze kerknieuwsbrief om in deze uitzonderlijke en moeilijke tijd contact te houden met haar gemeenteleden. Kent u gemeenteleden die deze kerknieuwsbrief nog niet ontvangen? Zij kunnen dit doorgeven via scriba@pghurdegaryp.nl of telefonisch (zie kerkblad).